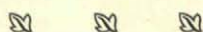

kennismaking met onze zoogdieren en dat we daardoor omtrent verspreiding en levenswijze nog uitvoeriger kunnen worden ingelicht.
T.

A. B. WIGMAN: *Gevederde Vrijbuiters, Nederlandsche Roofvogels in hun Omgeving*. Fotografische verzorging van Jb. v. d. Peppel, Voorwoord van Jan P. Strijbos. (Amsterdam, L. J. Veen's Uitgeversmaatschappij. 164 pp., rijk geïllustreerd. Prijs geb. f 3.90).

Dit is vooral een boek van de Veluwe, het land, waar Wigman zijn vogelavonturen beleeft en waar v. d. Peppel er op uit trekt met zijn camera. Al onze Nederlandsche roofvogels komen daar voor en allemaal krijgen ze dan ook een beurt in dit mooie boek en in zijn ietwat precieze taal plaatst Wigman ze er in ruimte en tijd: het Veluwsch landschap bij dag en nacht. Wij waardeeren het dan ook, dat v. d. Peppel naast de gewone foto's van vogels op en bij hun nesten ook eenige prachtige landschapsbeelden geeft. En hij vergast ons ook op „ongewoon” mooie foto's van vogels bij 't nest, zooals de Havik en de Wespandief.

Het doet een beetje ouderwets aan, dat Wigman nog zulke uitvoerige beschouwingen moet houden over nut en schade, maar, helaas, overbodig is dat niet, want wijd en zijd bestaat hieromtrent nog bekrompen en kwaadaardig vooroordeel.
T.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Adres der Redactie. Voortaan is het adres der redactie bij Dr. J. HEIMANS, Michel Angelostraat 41, Amsterdam-Zuid. (Gedurende de maand Augustus 1937 vacatie-adres: Huize Lydia, Barchemsche weg B 74 te Ruurlo).

Uitdrukkingsbewegingen van welbehagen bij dieren. In het Mei-nummer van „De Levende Natuur” lees ik een mededeeling van den heer J. Mart. Duiven over bewegingen die katten maken als uitdrukking van welbehagen, en die ontstaan zijn uit bewegingen die het jonge dier maakt om meer melk te krijgen uit de tepels van de moeder. Deze duwbewegingen blijven na het spenen bestaan en worden door hun associatie met het gevoel van behagelijkheid bij het zoogen tot algemeene uitdrukkingsbeweging bij verschillende later optredende behagelijkheidsstemmingen. Het zal nu misschien den inzonder interesseeren, dat R. en R. Menzel in hun aardig boekje „Welpen und Umwelt” (Leipzig, Paul Schöps, 1937), waarin zij de ontwikkeling van jonge honden in de eerste drie levensmaanden beschrijven, iets dergelijks voor honden vermelden. De „Milchtritt”, zooals zij deze beweging noemen, en die zij als reflektorische begeleiding van het zuigen van af den eersten levensdag konden waarnemen, wordt van de derde levensweek af als uiting van behagelijkheid in allerlei situaties uitgevoerd. Ook het spontane „pootje-geven” als uiting van vriendschappelijke gezindheid brengen zij daarop terug. Het zal zeker de moeite waard zijn na te gaan, of iets dergelijks ook bij andere zoogdieren, in de eerste plaats wel huisdieren, op te merken is.
J. A. BIERENS DE HAAN.

Visschende Vleermuizen. Onlangs zag ik, loopend langs den Krommen Rijn een eigenaardige jachtmethode van vleermuizen. Langs het langzaam stroomend water staan enkele knotwilgen, die als winterslaapplaats hebben gediend voor eenige tientallen vleermuizen, de meeste van de soort *Vesperugo pipistrellus*.

In den namiddag zag ik enkele keren een vleermuis uit een knotwilg komen, enkele bogen beschrijven op ongeveer een meter hoogte boven het water; daarop volgde een snel naar het wateroppervlak fladderen, en terwijl de vlerken op het water sloegen werd er iets uit gevischt; wat dit was kon ik niet nagaan. Natuurlijk vroeg ik me af of de vleermuizen misschien vanuit hun boom loerden op passerende insecten, op de bekende manier van onzen vliegenvanger. Als dit waar was, zou het gezichtsvermogen van deze soort vleermuizen dus heel wat beter zijn dan men algemeen vermoedt.

Door de hulp van enkele schooljongens was ik spoedig in het bezit van een schoendoos vol rozenkevers en aldus gewapend trok ik er op uit. Vanuit een schuilplaats achter de wilgen gooide ik telkens wat kevers in het water, en na een tijd geduldig wachten zag ik tenslotte een van